THOMAS EBENDORFER

Österreich (Wien), Mitte 15. Jh. Seite 385r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31418
Copyright: CC BY 4.0 <img src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png"> <img src="https://manuscripta.at/styles/BMKOES_Logo.svg" height="48"> <img src="https://manuscripta.at/styles/EUnion_POS1.jpg">

manet adhuc effectus ieu
nij qui ē debilitatis corporis
ieunandi, et talia quib m
peto möli, sint facta, nō o
portet q̃ utent². Alia sūt o
pera satisfactoria q̃ pēqua
facta sūt nil' remanet de
hiis sicut ē oratio. Et ideo si
ficat m̃ peccato mortali o;
q̃ ut retretur. Vnde si aliqui fu
it iuctu i p̃ma, q̃ dicat te
tu pr̃ nr̃, si dicat ea exīs
i peto mortali, nō impletur
p̃mia; sua, vmo opz q̃ exīs
in gratia remaneat illa centu
ple eius autē ē de eleosina
et ieunio ut dictu ē. Et ut
ta hoc fiedū q̃ opa facta
in caritate mortificant p̃ sequens
mortale p̃ctm, et remi
nuficat² postea p̃ ueniā pe
nitentiā si sequit². Sed illa
q̃ nūq̃ fuerūt vniā, id ē illa
que fuerūt i peto möli, nūq̃
p̃ūt vmificari. Cap. sex.m
vtrū pt satisfacere p alio

Vnt restat iudē vtrum
vnus pt satisfacere pro
alio. Circa quod sciendum.
q̃ iste pro qua aliqs satisfa
cit, aut ē viuus, aut mortuus.
Si viuus aut ipse pt̃ ipse fa
cere aut non. Si potest dico
q̃ vnus nō pt̃ pro alio sa
tisfacere. Et ratio, q̃ me moueat
ad hoc ē equitas diuine iusti
cie exigit, ut qui peccat sa
tisfaciat, et hoc si pt̃. Si at
non pt̃ ipse facere tūc dico q̃

aliqs potest pro eo satisfacere
sed ad hoc requirūt² multa.
quedā ex parte illius, qui
satisfacit, quedā ex parte
illius pro quo satisfacit, q̃
ex parte vtriusq̃. Quedā ex
parte satisfactoris requiruntur
i ex parte illius, q̃ satisfacit
requirūt² p̃ primū, scilicet q̃
ille, qui satisfacit sit obligatus
propiquitate sanguinis illi
pro quo satisfacit. Sic credo
si pr̃ esset i potes ad satisfa
ciendū, filius posset retrahi
contractibus satisfacere, p̃ pre
Et ratio ē, quia pr̃ et filius
sūt quasi vna p̃sona. Ex parte
illius pro quo satisfacit re
quirūt² ntrū, scilicet q̃ indigeat et eāā
impossibilitas assit
scilicet q̃ non possit ipse satis
facere. Ex parte vtriusq̃ requirūt²
caritas, scilicet q̃ vterq̃ sit i
caritate, quia caritas ē radix meredi, et sine ipa nullū
opus ē satisfactoriū. Ex parte
operis requiritur maioritas, sc̃z
ille qui satisfacit pro alio fa
ciat plus q̃ ille, pro quo sa
tisfacit, si ille pro quo satisfa
cit eet obligatus ad ieunandū vna sexta feria, nō suffi
ceret q̃ ille qui satisfacit, p eo
ieunet, et vna sexta feria, nō
oportet q̃ amplius ieunet
credo etiā q̃ fiat cautele sup
iorib. Si autē ille pro quo sa
tisfacit ē mortuus, tūc aut ē
in paradiso, et tūc nō indiget.